

Proaktywna orientacja temporalna osób uzależnionych kontynuujących i przerywających leczenie w trzech wybranych społecznościach terapeutycznych

Temporal proactive orientation of drug addicts, dropping out from therapeutic community treatment and a treatment control group

Marcin Szulc

Instytut Psychologii, Zakład Psychologii Sądowej i Psychologii Osobowości, Uniwersytet Gdański

Abstract – Introduction. The study raises the question if young drug-dependents who discontinued treatment in a therapeutic community, differ in their temporal proactive orientation, that is an emanation of life plans, from individuals who stayed in treatment.

Method. B.R. Little's Personal project Analysis (PPA) was administered among 28 drop-outs from a therapeutic community and 32 patients who continued therapy in drug addiction treatment centers.

Results. The two groups differed in terms of the total number of plans presented and significant group differences within various categories of plans could be shown. Young drug-dependents who discontinued treatment achieved better results as to the number of family-related, economic and development plans than the patients who did not drop out from therapy. However, the qualitative analysis points to less coherent and less realistic plans among the former than among the latter group.

Key words: therapeutic community, life plans, drug addicted persons

Streszczenie – Wprowadzenie. Celem pracy była próba odpowiedzi na pytanie, czy młode osoby uzależnione, przerywające terapię metodą społeczności terapeutycznej, różnią się pod względem proaktywnej orientacji temporalnej, której emanacją są plany życiowe od osób kontynuujących terapię w ośrodkach MONAR.

Metoda. Za pomocą Kwestionariusza Planów Osobistych (PPA) B.R. Little'a zbadano 28 pacjentów, którzy rozpoczęli terapię i z niej zrezygnowali oraz 32 pacjentów, którzy kontynuowali terapię. Badania zostały przeprowadzone w trzech ośrodkach MONAR pracujących metodą społeczności terapeutycznej.

Wyniki. Obydwie grupy różnią się istotnie pod względem ogólnej liczby tworzonych planów. Istotne różnice pojawiły się w zakresie liczby planów w poszczególnych kategoriach. Uzyskane wyniki zdają się mieć charakter paradoksalny. Pacjenci rezygnujący z terapii uzyskują wyższe wyniki w liczbie planów rodzinnych, rozwojowych i ekonomicznych. Analiza jakościowa wykazała, że osoby przerywające terapię generują mniej spójne i mniej realistyczne plany, niż osoby pozostające w terapii.

Słowa kluczowe: społeczność terapeutyczna, plany życiowe, osoby uzależnione

---

Źródło finansowania pracy: środki własne